

ARA1001
ARAPÇA I

KISA ÖZET

SELAMLAŞMA

Aşağıda Arapçada günlük hayatta yaygın olarak kullanılan selamlaşma ifadeleri yer almaktadır:

(Selamün aleyküm) السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

(Aleyküm selam) وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ

(Merhaba) مَرْحَبًا

(Merhaba) مَرْحَبًا

(Günaydın) صَبَاحُ الْخَيْرِ

(Günaydın) صَبَاحُ النَّوْرِ

(İyi akşamlar) مَسَاءُ الْخَيْرِ

(İyi akşamlar) مَسَاءُ النَّوْرِ

(İyi geceler) لَيْلَةٌ سَعِيدَةٌ

(İyi geceler) لَيْلَةٌ سَعِيدَةٌ.

(Allah rahatlık versin!) تُصَبِّحُ عَلَيَّ خَيْرًا .

(Sana da) وَأَنْتِ / أَنْتَ مِنْ أَهْلِهِ .

Karşımızdakine nasılsın diye sorarken Arapçada şu ifadeyi kullanabiliriz:

كَيْفَ الْحَالُ؟ (Nasılsın?)

أَنَا بِخَيْرٍ شُكْرًا وَأَنْتِ / أَنْتَ؟ (İyiyim teşekkürler, sen?)

ÖZET

AYRIK ÖZNE ZAMİRLERİ (MERFÛ MUNFASİL ZAMİRLER)

Arapçada kişi zamirlerinin sayısı Türkçedekinden farklı olarak 14'tür. Bu farklılık, Arapçada eril-dişil ayrımı olmasından ve ayrıca iki kişiye özgü ikil zamirinin bulunmasından kaynaklanır. Diğer yandan Arapçada tüm sözcükler yapıları bakımından eril ve dişil olarak ayrılırlar. Eril için Arapçada müzekker, dişil için muennes ifadesi kullanılır. Sonu dişil te'si (tâ el-marbûta) ile biten bütün sözcükler dişil kabul edilir. Örneğin;

DİŞİL

مُعَلِّمَةٌ (mu'allime) kadın öğretmen

طَبِيبَةٌ (tabibe) kadın doktor

ERİL

مُعَلِّمٌ (mu'allim) erkek öğretmen

طَبِيبٌ (tabîb) erkek doktor

Arapçada dişil te'si ile biten sözcükler dışında "semâi muennes" adı verilen, yapıları itibariyle eril olan, ancak dişil bir kelime gibi kullanılan sözcükler de vardır. Semâi sözcüğü anlam olarak "duyuşa, işitmeye göre" demektir. Bu tür kelimelerin dişil oluşunun tek göstergesi, duyuşturma, işitmedir.

Örneğin; شَمْسٌ (şems) güneş; دَارٌ (dâr) ev kelimeleri yapıları itibariyle eril görünseler de Araplar bu kelimeleri dişil olarak kullanmışlardır.

Arapçada ayrık özne zamirleri aşağıdaki tabloda yer almaktadır:

Çoğul (Cem')	İkil (Tesniye)	Tekil (Mufred)	
هُمْ Onlar	هُمَا O ikisi	هُوَ O	GÂİB (3. şahıs eril)
هُنَّ Onlar	هُمَا O ikisi	هِيَ O	GÂİBE (3. şahıs dişil)
أَنْتُمْ Siz	أَنْتُمَا Siz ikiniz	أَنْتَ Sen	MUHÂTAB (2. şahıs eril)
أَنْتُنَّ Siz	أَنْتُمَا Siz ikiniz	أَنْتِ Sen	MUHÂTABA (2. şahıs dişil)
نَحْنُ Biz		أَنَا Ben	MUTEKELLİM (1. şahıs eril-dişil)

ÖZET

KENDİNİ TANIT

Arapçada kendimizi tanıtırken kullanabileceğimiz bazı ifadeler aşağıda verilmiştir:

مَرَحَبًا. أَنَا زَيْنَبُ. أَنَا طَالِبَةٌ. أَنَا مِنَ الْأُرْدُنِ.

(Merhaba, ben Zeynep. Ben bir öğrenciyim. Ürdünlüyüm.)

مَرَحَبًا. أَنَا عَبْدُ اللَّهِ. أَنَا طَالِبٌ. أَنَا مِنَ الْعِرَاقِ.

(Merhaba, ben Abdullah. Ben bir öğrenciyim. Iraklıyım.)

Üçüncü şahıslar hakkında konuşurken kullanılan yapı ve zamirlere dikkat ediniz:

هَلْ عَبْدُ اللَّهِ مُعَلِّمٌ؟ (Abdullah öğretmen mi?)

لا. هُوَ طَالِبٌ. (Hayır, o bir öğrenci.)

هَلْ عَبْدُ اللَّهِ عِرَاقِيٌّ؟ (Abdullah Iraklı mı?)

نَعَمْ، هُوَ عِرَاقِيٌّ. (Evet, o Iraklı.)

هَلْ زَيْنَبُ طَالِبَةٌ؟ (Zeynep öğrenci mi?)

نَعَمْ، هِيَ طَالِبَةٌ. (Evet, o bir öğrenci.)

هَلْ زَيْنَبُ مِصْرِيَّةٌ؟ (Zeynep Mısırlı mı?)

لا. هِيَ أُرْدُنِيَّةٌ. (Hayır, o Ürdünlü.)

Ülke başına مِنْ veya ülke sonuna nisbet ya'sı (yâ'un-nisbe) eklenerek aidiyet anlamı elde edilir.

O, Iraklıdır. هُوَ عِرَاقِيٌّ = هُوَ مِنَ الْعِرَاقِ

O, Pakistanlıdır. هُوَ بَاكِسْتَانِيٌّ = هُوَ مِنَ بَاكِسْتَانِ

O, Ürdünlüdür. هِيَ أُرْدُنِيَّةٌ = هِيَ مِنَ الْأُرْدُنِ

O, Filistinlidir. هِيَ فِلَسْطِينِيَّةٌ = هِيَ مِنَ فِلَسْطِينِ

TIKLAYINIZ